

ส่วนราชการ กองนโยบายภาษี ส่วนนโยบายภาษีสรรพากร โทร. ๓๕๒๕

ที่ กนภ./๑๐๐๖/๕๗๕ /๒๕๖๖

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (ผ่านที่ปรึกษา) ๐.๖๓ น.๑.๖

ตามที่นางสาวกชณิกา ภูมิฤทธิกุล (นางสาวกชณิกาฯ) เศรษฐกรปฏิบัติการ กองนโยบายภาษี (กนภ.) ได้รับอนุมัติจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังให้เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาค เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศ (หลักสูตร Regional Training Workshop on Delivering Climate Change Solutions 2023) (การประชุมเชิงปฏิบัติการฯ) ของธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ นั้น

กนภ. ขอเรียนว่า บัดนี้การประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ได้เสร็จสิ้นแล้ว และนางสาวภิษนิภาฯ ได้กลับมาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ จึงขอจัดส่งรายงานสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาขอหมายให้สำนักงานเลขาธิการกรมดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

- ฐาน
- สป. โปรดดำเนินการต่อไป

W
250000

(นายพรชัย จีระเวช)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

พญ. อังไพจิตร
(นางสาวกาญจนา ตั้งปกรณ)
ผู้อำนวยการกองนโยบายภาษี

ส่วนบริหารทรัพยากรบุคคล 7

/ จำนวนหน้าทรัพยากรบุคคล

229 mm 6b.

คณ. มจร
สว.ร. ๔
ม
29 ม.ค ๖๖

รายงานสรุปผลการเข้าร่วมฝึกอบรม/สัมมนา หรือ ศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

ชื่อ น.ส. กิชนิกา ภูมิฤทธิกุล ตำแหน่ง เศรษฐกรปฏิบัติการ

กอง กองนโยบายภาษี

ชื่อหลักสูตร/สาขา Regional Training Workshop on Delivering Climate Change Solutions

แหล่งทุน ธนาคาร Asian Development Bank (ADB)

สถานที่ ธนาคาร ADB, กรุงมะนิลา, ประเทศฟิลิปปินส์

ระยะเวลา 20 – 23 มีนาคม 2566

ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม/สัมมนา หรือศึกษาต่อ (จำนวน ความรู้ ภาษา) จำนวนผู้เข้าร่วมการอบรม 53 คน

จาก 9 ประเทศ ประกอบด้วย (1) ประเทศกัมพูชา (2) ประเทศอินโดนีเซีย (3) ประเทศลาว (4) ประเทศมองโกเลีย (5) ประเทศฟิลิปปินส์ (6) ประเทศจีน (7) ประเทศไทย (8) ประเทศติมอร์ เลสเต และ (9) ประเทศเวียดนาม โดยผู้เข้าร่วมการอบรมจากประเทศไทยมีจำนวน 6 คน ประกอบด้วย 2 คน จากกระทรวงการคลัง 2 คน จากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 2 คน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วัตถุประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการอบรมคือการสร้างองค์ความรู้ในเรื่อง Climate Change ให้แก่ผู้กำหนดนโยบายในกลุ่มประเทศภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งเนื้อหาของหลักสูตรครอบคลุม 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ต่อภาคเศรษฐกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เช่น การเกษตร การท่องเที่ยว ภาคอุตสาหกรรม ภาคการศึกษา การย้ายถิ่นฐานของประชากร เป็นต้น รวมถึงบทบาทของแต่ละประเทศในเวทีนานาชาติ ไม่ว่าจะเป็น (1) ความตกลงปารีส (Paris Agreement) ซึ่งกำหนดว่าแต่ละประเทศต้องพยายามรักษาการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้ไม่เกิน 1.5 องศาเซลเซียส (2) ความตกลง United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) ซึ่งเป็นเวทีการเจรจาระหว่างประเทศที่มีประเทศเข้าร่วมกว่า 134 ประเทศ และมีการกำหนดให้แต่ละประเทศต้องมีการตั้งเป้าหมายการมีส่วนร่วมของประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Nationally Determined Contributions: NDC)

2. บทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมให้ประเทศบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero): ภาครัฐจำเป็นต้องมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้ Net Zero เป็นหนึ่งในเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ และมีการวางแผนนโยบายซึ่งครอบคลุมถึง (1) Mitigation (วิธีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยตรง เช่น การสร้างแหล่งพลังงานสะอาด หรือ Renewable Energy การใช้ระบบขนส่งสาธารณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น) (2) Adaptation (วิธีการสร้างภูมิคุ้มกันต่อ Climate Change เช่น การสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนที่ทนต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติ การสร้างกำแพงกันคลื่นเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง เป็นต้น) นอกจากนี้ ภาครัฐอาจมีการทบทวนนโยบายที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน เช่น การให้เงินอุดหนุนราคาเชื้อเพลิงฟอสซิล เป็นต้น

3. บทบาทของภาคการเงิน: เพื่อขับเคลื่อนโครงการส่งเสริมสิ่งแวดล้อม แต่ละประเทศอาจพิจารณาหาแหล่งเงินทุนโดยการออกตราสารหนี้สีเขียว (Green Bonds) การดึงดูดนักลงทุนต่างประเทศผ่าน Foreign Direct Investments (FDI) การกู้ยืมจากธนาคารระหว่างประเทศ เช่น World Bank ADB เป็นต้น การรับเงินสนับสนุนจากกองทุนภูมิอากาศสีเขียว (Green Climate Fund)

4. เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้ประเทศไปสู่ Net Zero ได้เร็วขึ้น: เพื่อเป็นการส่งเสริมภาคเอกชนในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม ภาครัฐอาจพิจารณานโยบายการกำหนดราคาในการปล่อยคาร์บอน (Carbon Pricing) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 รูปแบบ คือ (1) ภาษีคาร์บอน และ (2) การสร้างระบบการซื้อขายใบอนุญาตปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคบังคับ หรือ ระบบ Emission Trading Systems (ETS) ทั้งนี้ ในระยะสั้น ภาครัฐอาจมีการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับการลงทุนเพื่อสิ่งแวดล้อม เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี การให้เงินอุดหนุน การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงภาพรวมของเครื่องมือของนโยบายในการกำหนดส่งเสริมสิ่งแวดล้อม รวมถึงบทบาทของภาครัฐในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศไทยได้บรรลุเป้าหมาย Net Zero
2. ได้ทราบถึงภาพรวมของนโยบายเพื่อส่งเสริมสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน นอกเหนือจากนโยบายทางภาษี ผ่านการแลกเปลี่ยนกับผู้อบรมจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้มีการร่วมมือกับภาคเอกชนจัดทำโครงการ เปลี่ยนขยะเป็นบุญ (เมื่อคุณหมุนเวียน) เพื่อมูลนิธิขาเทียม ในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ซึ่งเป็นโครงการที่ส่งเสริมให้ประชาชนนำขยะรีไซเคิลมาแลกกับขาเทียมที่ใช้แล้ว ส่งกลับคืนสู่กระบวนการรีไซเคิลเพื่อนำขยะรีไซเคิลไปพัฒนาเป็นขาเทียม เป็นต้น
3. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านนโยบายส่งเสริมสิ่งแวดล้อมระหว่างผู้อบรมซึ่งมาจากประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศจีนได้มีการพัฒนาระบบ ETS ระดับชาติสำหรับอุตสาหกรรมพลังงานตั้งแต่ปี 2564 รวมทั้งมีนโยบายในการซื้อคืนพลังงานที่ผลิตได้จากโซลาร์เซลล์ ประเทศเวียดนามมีแผนที่จะบังคับให้ภาคเอกชนที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากกว่า 3,000 ตัน ต่อปี รายงานบัญชีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทุก ๆ 2 ปี เป็นต้น

การนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน

ได้นำเครื่องมือและนโยบายต่าง ๆ ที่ได้จากการอบรมมาพิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสม หากนำมาใช้กับบริบทของประเทศไทย โดยหากมีการออกนโยบายทางภาษีในอนาคต กระทรวงการคลังอาจต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยความยั่งยืนด้วย เพื่อรับมือกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น รวมถึงลดโอกาสที่จะเกิดต้นทุนทางการเงินที่ต้องนำมาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ Climate Change ในอนาคต

วันกลับเข้าปฏิบัติราชการ วันที่ 27 มีนาคม 2566